

Chúa Nhật, 26-10-2025. Năm C
Sunday, October-26-2025. Year C
Tuần 30 Thường Niên

Hc 35, 12-14. 16-18

Sirach 35:12-14, 16-18

Đức Chúa... không thiên vị ai (Hc 35,12)

Many siblings joke with—or taunt—each other about being their mother’s or father’s “favorite.” Their parents will protest that they have no favorites. And although it’s true that they love each of their children deeply, it’s natural to have preferences. That’s why siblings sometimes engage in friendly competition to win over Mom or Dad.

So it can be hard to believe Sirach when he tells us that God “knows no favorites” (35:12). But it’s true! There is nothing any of us can do to convince the Lord that he should love us more than someone else. If anything, his heart goes out more to the oppressed and the lowly, and their prayer “pierces the clouds” (35:17). Their humility and their need, not their achievements or wealth, draw God’s heart toward them.

We see this truth played out in the parable Jesus tells in today’s Gospel. When a Pharisee and a tax collector come to the Temple to pray, the Pharisee seems to think he can sway the Lord’s opinion of him with his long list of accomplishments. But it doesn’t work. Neither his status nor his résumé qualifies him for special favors. The one who “went home justified,” the one who received God’s grace, was the tax collector, who approached God with humility and lowliness (Luke 18:14). He knew that he couldn’t earn God’s approval, so he admitted his need and pleaded for mercy.

Nhiều anh chị em đùa giỡn - hoặc chế giễu - với nhau về việc được mẹ hoặc cha “ưu ái”. Cha mẹ họ sẽ phản đối rằng họ không có thiên vị. Và mặc dù đúng là họ yêu thương mỗi đứa con của mình sâu sắc, nhưng việc có thiên vị là điều tự nhiên. Đó là lý do tại sao anh chị em đôi khi tham gia vào cuộc cạnh tranh thân thiện để giành được tình cảm của cha hoặc mẹ.

Vì vậy, thật khó tin khi sách Huấn ca nói với chúng ta rằng Thiên Chúa “không thiên vị ai” (35,12). Nhưng đó là sự thật! Không ai trong chúng ta có thể làm gì để thuyết phục Chúa rằng Người nên yêu thương chúng ta hơn bất kỳ ai khác. Nếu có, thì trái tim Người hướng về những người bị áp bức và những người khiêm nhường hơn, và lời cầu nguyện của họ “xuyên thấu những đám mây” (35,17). Chính sự khiêm nhường và nhu cầu của họ, chứ không phải thành tích hay sự giàu có của họ, đã thu hút trái tim Thiên Chúa đến với họ.

Chúng ta thấy sự thật này được thể hiện trong dụ ngôn mà Chúa Giêsu kể trong Tin Mừng hôm nay. Khi một người Phariseu và một người thu thuế đến Đền Thờ cầu nguyện, người Phariseu dường như nghĩ rằng ông ta có thể lay chuyển được quan điểm của Chúa về mình bằng danh sách dài những thành tựu. Nhưng điều đó không hiệu quả. Cả địa vị lẫn lý lịch của ông ta đều không đủ điều kiện để được hưởng những ân huệ đặc biệt. Người “trở về nhà được nên công chính”, người nhận được ân sủng của Chúa, chính là người thu thuế, người đã đến với Chúa với lòng khiêm nhường và hèn mọn (Lc 18,14). Ông ta biết rằng mình không thể được Chúa chấp thuận, nên ông ta thừa nhận nhu cầu của mình và cầu xin lòng thương xót.

The Lord knows no favorites. That's a truth that you can hold onto today. But you can also hold onto the truth that you are a beloved child of God. Your position before him is secure. There's nothing you can do to make him love you more. There's nothing you have done that will make him love you less. So just come to him, trusting in his mercy, and let him love you—completely—for who you are!

“Heavenly Father, thank you for loving me so fully and unreservedly!”

Chúa không thiên vị ai. Đó là một sự thật mà bạn có thể nắm giữ ngày hôm nay. Nhưng bạn cũng có thể nắm giữ sự thật rằng bạn là con yêu dấu của Chúa. Vị thế của bạn trước mặt Người là vững chắc. Không có gì bạn có thể làm để Người yêu bạn nhiều hơn. Không có gì bạn đã làm có thể khiến Người yêu bạn ít hơn. Vậy nên, hãy đến với Người, tin cậy vào lòng thương xót của Người, và để Người yêu bạn - trọn vẹn - vì chính con người bạn!

Lạy Cha trên trời, con cảm ơn Cha đã yêu thương con hết lòng và vô điều kiện!

Lc 18, 9-14

Luke 18:9-14

Còn người thu thuế thì đứng đàng xa, thậm chí chẳng dám ngước mắt lên trời (Lc 18,13)

It's ironic, isn't it? The tax collector in this parable, the man who kept his distance and wouldn't even raise his eyes to heaven, connected with God far more deeply than the Pharisee did.

This tax collector, keenly aware of his sinfulness, focused his attention and his faith on God. He knew he was a sinner in need of grace, but that's not where he directed his eyes. That's because he was also keenly aware of who God is and what he dared hope to receive from God. Although he had done nothing to deserve forgiveness, he didn't hesitate to look to God and ask for it (Luke 18:13).

By contrast, the Pharisee—although he was expressing thanks to God and busying himself with holy activities—was praying “to himself” rather than to God (Luke 18:11). He may have raised his eyes, but he was not looking at the Lord. Instead, he proudly listed his own accomplishments in the assurance that they entitled him to good standing with God. But to no avail. He did not go home justified (18:14).

Thật mỉa mai phải không? Người thu thuế trong dụ ngôn này, người giữ khoảng cách và thậm chí không dám ngước mắt lên trời, đã kết nối với Chúa sâu sắc hơn nhiều so với người Pharisêu.

Người thu thuế này, nhận thức sâu sắc về tội lỗi của mình, nên đã tập trung sự chú ý và đức tin vào Chúa. Ông biết mình là một tội nhân cần ân sủng, nhưng đó không phải là nơi anh hướng mắt tới. Đó là bởi vì ông cũng nhận thức sâu sắc về Chúa là ai và ông dám hy vọng nhận được điều gì từ Chúa. Dù không làm gì để đáng được tha thứ, nhưng ông không ngần ngại hướng về Chúa và cầu xin điều đó (Lc 18,13).

Ngược lại, người Pharisêu - mặc dù ông đang tạ ơn Chúa và bận rộn với các hoạt động thánh thiện - nhưng lại cầu nguyện “với chính mình” hơn là với Thiên Chúa (Lc 18,11). Có thể ông đã ngước mắt lên nhưng ông không nhìn vào Chúa. Thay vào đó, ông tự hào liệt kê những thành tích của mình với sự bảo đảm rằng chúng giúp ông có được vị thế tốt trước mặt Chúa. Nhưng không có kết quả. Ông không về nhà

When we come to pray, Jesus wants us neither to brag about our efforts and achievements nor to wallow in our failures and shortcomings. Both attitudes fix our attention on ourselves rather than on God, the One we approach in prayer. Instead, like that tax collector, we can simply acknowledge our sins and our profound need for God's mercy and then move forward confidently, counting on his grace.

When you pray today, make sure you focus your attention on God rather than on yourself. It might help if you start off with some short declarations about him. Today's responsorial psalm gives you a few to begin with: You, Lord, are merciful (51:3). You are compassionate (51:3). You are bountiful (51:20). You are kind (51:20). With your gaze fixed on the Lord, your prayer will always be on the right footing!

"O God, thank you for your amazing love and mercy."

được xưng công chính (18,14).

Khi chúng ta đến cầu nguyện, Chúa Giêsu muốn chúng ta đừng khoe khoang về những nỗ lực và thành tựu của mình cũng như không đắm mình trong những thất bại và thiếu sót của mình. Cả hai thái độ đều hướng sự chú ý của chúng ta vào bản thân hơn là vào Thiên Chúa, Đấng mà chúng ta đến gần trong lời cầu nguyện. Thay vào đó, giống như người thu thuế đó, chúng ta có thể đơn giản thừa nhận tội lỗi của mình và nhu cầu sâu sắc của chúng ta đối với lòng thương xót của Chúa và sau đó tin tưởng tiến bước, trông cậy vào ân sủng của Ngài.

Khi bạn cầu nguyện hôm nay, hãy chắc chắn rằng bạn tập trung sự chú ý vào Chúa hơn là vào chính mình. Sẽ có ích nếu bạn bắt đầu bằng một số tuyên bố ngắn gọn về Ngài. Đáp ca thánh vịnh hôm nay cho bạn vài điều để bắt đầu: Lạy Chúa, Chúa là Đấng nhân từ (51,3). Chúa có lòng trắc ẩn (51,3). Chúa thật quảng đại (51,20). Chúa thật nhân hậu (51,20). Với cái nhìn hướng về Chúa, lời cầu nguyện của bạn sẽ luôn đứng vững!

Lạy Chúa, con tạ ơn Chúa vì tình yêu và lòng thương xót tuyệt vời của Chúa.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.